

äri, lõbu ja ajaviide. Lonni suu läbi lausub autor mõtte, mis läbib kogu teose punase niidina ja mis on nähtavasti ka autori tõeks: „Sest maailmas on ikka nõnda, et kui armastab mees, siis ei armasta naine, ja kui armastab naine, siis ei armasta mees. Teist ei ole. Minul on alati sellepärast kõik kuramaasid lörri läinud, et mina hakkas armastama, aga niipea kui mees näeb, et juba armastad, kohe teeb sääred.“

Kõigiti usutav ja eluline kuju on ka Irma tädi, pesunaine Anne. Ka tema suu kaudu esitab autor terve rea mõtteteri. Näiteks: „Ennem ikka ütles tänapäeval jumalast lahti kui mehest. Sest jumala juurde võid sa alati tagasi pöörduda aga mehe juurde harva.“

Üldse kuulub „Elu ja armastus“ A. H. Tammsaare mõtterikkamate teoste hulka. Autor veetleb meid siin oma vaimukate paradoksides ja ootamatute mõtteväljatustega, vaimustab meid oma peene psühholoogilise analüüsi ja sügava elufilosoofiaga. Peale selle on teose nauditavamaks küljeks veel tema resigneerunud huumor.
